

29. Festiwal Polskiej Muzyki Współczesnej

MUSICAPOLONICA

4-12 KWIETNIA 2014 **Nova**
WROCLAW

Mozaika dźwiękowej teraźniejszości

DYREKTOR NACZELNY: ANDRZEJ KOSENDIAK
DYREKTOR ARTYSTYCZNY: SZYMON BYWALEC

KONFERENCJA PRASOWA

24 marca 2014

Café Księgarnia Tajne Kompletu

Organizator:

NFM | FILHARMONIA WROCLAWSKA
DYREKTOR ANDRZEJ KOSENDIAK

Mozaika dźwiękowej teraźniejszości

Jaka jest muzyka nowa? Jaka jest polska muzyka nowa (Musica Polonica Nova)?

Taka, jak otaczająca nas rzeczywistość: zróżnicowana, wielobarwna, mówiąca o rzeczach ważkich i błahych, uwodząca, kojąca, kokietująca, ale czasem ostra, prowokująca, bezkompromisowa, wyzywająca, dotykająca, męcząca.

Czy jest piękna? A czy rzeczywistość wokół nas jest piękna?

To zależy, jak na nią spojrzemy. Tak, jak spojrzenia na świat, ciągle musimy się uczyć słuchania i rozumienia muzyki naszych czasów.

Próbie zdefiniowania i określenia kryteriów sądów krytycznych poświęcone będzie spotkanie kompozytorów, teoretyków muzyki, muzykologów i krytyków muzycznych. Na czym powinna polegać krytyka muzyczna? Jakie są kryteria oceny i wartościowania? Czy można jeszcze zastosować kategorie piękna i kontemplacji?

Odbywający się w tym roku 29. Festiwal Musica Polonica Nova może nie da nam odpowiedzi na wszystkie pytania, ale mam nadzieję, że przykuje uwagę, sprowokuje, może czasem zirytuje i nie pozostawi obojętnym na to, co ważne. Tak, jak poprzednie festiwale kierowane przez nieodżałowanego Andrzeja Chłopeckiego, przewodnika naszego (i nie tylko) pokolenia po nowych kompozytorskich świątach.

Między 4 a 12 kwietnia na czternastu koncertach zostanie zaprezentowanych ponad pięćdziesiąt kompozycji – w tym kilkanaście prawykonań.

Jaka jest polska muzyka nowa?

Na międzynarodowej arenie ma się bardzo dobrze. Świadczą o tym nagrody (utwór *Not I* Agaty Zubel ogromną przewagą głosów został wyselekcjonowany z prestiżowego grona dziesięciu dzieł rekomendowanych do emisji na Międzynarodowej Trybunie Kompozytorskiej w Pradze przy UNESCO, z kolei *SIGHS – hommage à Fryderyk Chopin* Marcina Stańczyka wykonany 26 maja 2013 roku przez Tokyo Philharmonic Orchestra otrzymał Toru Takemitsu Composition Award), a także liczne wykonania polskich utworów przez czołowe zespoły i solistów na uznanych międzynarodowych festiwalach sztuki współczesnej.

Czy muzyka improwizowana może egzystować na równi z tą zapisaną, „zakomponowaną”?

O tym przekonamy się na jam session – *Awangarda i improwizacja* – podczas którego spotkają się twórcy różnych gatunków muzycznych, by spróbować połączyć swoją wiedzę i doświadczenie.

Na tegorocznym festiwalu chcemy też pokazać dzieła kompozytorów ciekawych, intrygujących, ale czasem pozostających w cieniu, „na drugim planie” – takich jak Barbara Buczek czy Wojciech Nowak. Obecna też będzie muzyka Andrzeja Panufnika, którego setną rocznicę urodzin obchodzimy w 2014 roku.

Każda muzyczna epoka ma swoje ulubione instrumenty. Jakie są ulubione „instrumenty” muzyki nowej?

Czy są to organy Hammonda, które zaprezentowane zostaną w programie Kwartludium, czy gitara elektryczna – instrument przewodni koncertu Oddziału Wrocławskiego Związku Kompozytorów Polskich – czy może akordeon lub media elektroniczne albosyreny i geofon? Może jednak głos ludzki, wykorzystany jako „dodatkowy” instrument przez wykonawców instrumentalistów?

Podczas tegorocznego festiwalu interpretatorami, tłumaczami, a może raczej przewodnikami po kompozytorskich świątach będą takie zespoły, jak Kwartet Śląski, Kwartludium, Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia w Katowicach, Nordlys Ensemble, Orkiestra Kameralna Leopoldinum, Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Wrocławskiej, TWOgether Duo.

Jaki to będzie festiwal?

Chyba nawiązujący do nazwy znakomitego zespołu z Berlina, który wystąpi na inauguracji – ensemble mosaik – lub do utworu wspomnianego wcześniej Marcina Stańczyka – *Mosaïque*.

Mamy nadzieję, że wrocławska „mozaika” – ów ornament lub obraz wykonany z drobnych kamyczków, kawałków szkła lub ceramiki o różnej kolorystyce, fakturze i kształcie, a w naszym przypadku ze zróżnicowanych w barwie, natężeniu i czasie trwania dźwięków i ich współbrzmień, szumów, stuków, szmerów – utworzy spójny i ciekawy obraz otaczającej nas rzeczywistości zarówno tej obiektywnej, zewnętrznej, jak i tej subiektywnej, indywidualnie odczuwanej przez kompozytorów.

Zapraszam wszystkich do wspólnych poszukiwań i do wędrówki przez nieznanne (wszech)światy dźwięków.

Szymon Bywalec – dyrektor artystyczny festiwalu

PROGRAM 29. EDYCJI FESTIWALU MUSICA POLONICA NOVA**Mozaika w kolorze Alice Blue**

Koncert poświęcony pamięci Andrzeja Chłopeckiego (1950–2012)

Tegoroczną edycję festiwalu Musica Polonica Nova otworzy koncert pod batutą Enno Poppego, niemieckiego dyrygenta o światowej sławie. Poppe wystąpi w podwójnej roli – nie tylko dyrygenta, ale również kompozytora – po raz pierwszy w Polsce usłyszymy jego utwór *Salz* z 2005 roku. Pokieruje on ensemble mozaik, zespołem założonym w 1997 roku przez młodych berlińskich muzyków.

ensemble mozaik słynie nie tylko z wszechstronności – dzięki której prowadzi **ciekawe działania na pograniczu muzyki, sztuki performance'u i multimediiów** – ale również z mistrzowskiej prezentacji dzieł młodych, często mało znanych jeszcze artystów. Grupa ma na koncie ponad sto pięćdziesiąt prawykonań, a wiele z tych utworów było napisanych specjalnie dla zespołu. Nie będzie to pierwsza wizyta ensemble mozaik w Polsce; artyści gościli już na Warszawskiej Jesieni.

W programie przygotowanym na inauguracyjny wieczór znajdziemy intrygujące dzieła muzyki najnowszej. **Koncert otworzą utwory polskich twórców.** Zabrzmie *greetings from a doppelgänger* na zespół amplifikowany młodej, ale dobrze już znanej polskiej kompozytorki, Jagody Szmytki. **Utwór łączy żywioł tradycyjnego instrumentarium z medium elektronicznym**, z kolei *Przędzie się nie... IV*, kolejna odsłona cyklu Tadeusza Wieleckiego, jest próbą **przetłumaczenia struktury tkaniny na język muzyki**. Usłyszymy również *Alice Blue* Olivera Schnellera na siedem instrumentów i wspomnianą już kompozycję *Salz* Enno Poppego. Z całą pewnością koncert inauguracyjny będzie zróżnicowanym, wielowymiarowym wprowadzeniem w mozaikowy świat współczesnych dźwięków.

4.04.2014, piątek, godz. 19:00, Sala koncertowa Filharmonii, ul. Piłsudskiego 19

Enno Poppe – dyrygent, Tadeusz Wielecki – kontrabas, ensemble mozaik

Program:

Jagoda Szmytka (1982) *greetings from a doppelgänger* (2013) *

Tadeusz Wielecki (1954) *Przędzie się nie... IV* na kontrabas i zespół kameralny (2012) *

Ewa Podgórska (1956) *Pressante na ośmiu wykonawców* (2013–2014) **

Oliver Schneller (1966) *Alice Blue* na siedem instrumentów (2013–2014) *

Enno Poppe (1969) *Salz* na zespół (2005) *

Awangarda i improwizacja – koncert muzyki improwizowanej

Improwizacja staje się coraz ważniejszą formą wypowiedzi w muzyce współczesnej i zarazem jednym z najjaśniejszych jej elementów. Dlatego improwizacji poświęcamy cały koncert, który odbędzie się 4 kwietnia w Centrum Technologii Audiowizualnych. Będzie **to dialog na wiele instrumentów – zarówno „żywych”, jak i elektronicznych.**

Niezwykle istotną rolę w muzyce improwizowanej pełni głos ludzki, który jest wykorzystywany jako pełnoprawny instrument lub też jako obiekt eksperymentu. Podczas piątkowego koncertu na scenie **wystąpi jeden z największych wirtuozów wokalne akrobatyki – Phil Minton.** Ten brytyjski trębacz i wokalista free jazzowy jest znany z osadzania w muzycznych kontekstach fragmentów dzieł Williama Blake'a czy Jamesa Joyce'a. Jego głos wydaje się nie mieć żadnych ograniczeń – **Minton potrafi wydobywać z siebie dwa dźwięki jednocześnie.** Jego fascynujące improwizacje zbudowane są z pełnego spektrum odgłosów, jakie mogą wydawać ludzkie usta – **krzyków, pomruków, kaszlnięć i czknięć.** Towarzyszyć mu będzie zespół świetnych instrumentalistów: **Andrzej Bauer**

– wiolonczela, **Piotr Damasiewicz** – trąbka, **Jacek Kochan** – perkusja, **Gerard Lebig** – saksofon i elektronika oraz **Cezary Duchnowski** – fortepian i elektronika. Każdy z muzyków jest silną indywidualnością na polskiej scenie, jednak gdy występują razem, potrafią nawiązać twórczy, inspirujący dialog.

4.04.2014, piątek, godz. 21:30, Centrum Technologii Audiowizualnych (CeTA),
Studio Filmowe im. Z. Cybulskiego, ul. Wystawowa 1

Phil Minton – głos, Andrzej Bauer – wiolonczela, Piotr Damasiewicz – trąbka, Jacek Kochan – perkusja,
Gerard Lebig – saksofon, elektronika, Cezary Duchnowski – fortepian, elektronika

Ezoteryczni outsiderzy

Sobotni koncert w Filharmonii poświęcony będzie odkrywaniu na nowo twórczości mniej popularnych, jednak **wartych poznania kompozytorów polskich**. Wieczór muzyki w wykonaniu Ensemble Ésotérique pod batutą Marty Kluczyńskiej otworzą trzy kompozycje **Wojciecha Nowaka** z lat 80. Dalsza część koncertu poświęcona będzie przedwczesnie zmarłej krakowskiej kompozytorce **Barbarze Buczek**. Wiele z jej dzieł, wykonywanych dotychczas przede wszystkim w Austrii i Szwajcarii, pozostaje nadal nieznanymi polskiej publiczności. Kompozycje Barbary Buczek, uczennicy Bogusława Schaeffera, charakteryzują się plastycznością i przestrzennością. Jednym z głównych obszarów jej poszukiwań było śledzenie wędrówki dźwięku w przestrzeni, co w praktyce przejawiało się tworzeniem **rozbudowanych map określających rozmieszczenie instrumentów na scenie**. Muzyka kompozytorki przejawia intensywny, synestetyczny charakter, oddziałuje wielowymiarowo na zmysły i wyobraźnię słuchacza. Podczas koncertu usłyszymy przekrojowy wybór dzieł Barbary Buczek, w tym pięcioczęściowy utwór *Primus inter pares* oraz kompozycje **łącznie klasyczne instrumentarium z elektroniką**, jak *Les sons ésotériques* na flet solo, taśmę i live electronics.

5.04.2014, sobota, godz. 18:00, Sala koncertowa Filharmonii, ul. Piłsudskiego 19

Marta Kluczyńska – dyrygent, Ensemble Ésotérique: Joanna Gatniejewska – flet, Feliks Gmitruk – waltornia, Paweł Janas – akordeon, Anna Kwiatkowska – skrzypce, Joanna Opalińska – fortepian, Sebastian Wypych – kontrabas, Krystyna Sakowska – klarnet basowy, Paweł Cieślak – puzon, Szymon Zawodny – saksofon, Marek Chołoniewski – projekcja dźwięku

Program:

Wojciech Nowak (1954)

Adventus na kontrabas solo (1981)

UFO na akordeon solo (1982)

Duo per fisarmonica e contrabasso (1987)

Barbara Buczek (1940–1993)

Eidos I na skrzypce solo (1977)

Les sons ésotériques na flet, komputer i taśmę (1989)

Studium na skrzypce solo (1970)

Intermezzo na fortepian (1992)

Les accords ésotériques na fortepian (1991)

Primus inter pares na róg i sześć instrumentów (1985) **

Mgnienie spiralnego morza schizofonii

Koncert w Ossolineum będzie okazją, żeby usłyszeć dzieła zarówno młodych, jak i bardziej doświadczonych kompozytorów. Wieczór otworzy *Kwartet smyczkowy „Mgnienia i morze”* Joanny Szymali, niedawnej absolwentki Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach.

W programie znalazł się również utwór ***Spirals* Paula Preussera, amerykańskiego kompozytora mieszkającego we Wrocławiu**, dobrze znanego publiczności festiwalu Musica Electronica Nova. Koncert będzie również okazją do przypomnienia twórczości Zbigniewa Bargielskiego – zasłużonego kompozytora, który dzięki swojemu nowoczesnemu, a jednocześnie nieodżegnującemu się od tradycji językowi muzycznemu uważany jest za wielką indywidualność w świecie polskiej muzyki współczesnej.

Utwory wykona **Kwartet Śląski**, który odgrywa niezwykle istotną rolę w propagowaniu muzyki nowej. Od momentu powstania, czyli od 1978 roku, grupa włączyła do repertuaru **ponad trzysta utworów kameralnej muzyki współczesnej, z których wiele było przez zespół wykonanych po raz pierwszy.**

5.04.2014, sobota, godz. 21:00, Aula Ossolineum, ul. Szewska 37

Kwartet Śląski: Szymon Krzeszowiec – I skrzypce, Arkadiusz Kubica – II skrzypce, Łukasz Syrnicki – altówka, Piotr Janosik – wiolonczela, Piotr Sałajczyk – fortepian

Program:

Joanna Szymala (1989) Kwartet smyczkowy *Mgnienia i morze* (2013)

Zbigniew Bargielski (1937) Kwintet fortepianowy *Schizofonia* (2012)

Paul Preusser (1974) *Spirals* (2010)

Krzysztof Meyer (1943) Kwartet fortepianowy op. 112 (nowa wersja) (2009–2010/2012)

Irracjonalna iluzja do potęgi trzeciej

Podczas koncertu w Centrum Technologii Audiowizualnych ważną rolę odegra głos – **instrument, którego znaczenie w muzyce współczesnej jest nie do przecenienia**. Partię wokalną wykona baryton **Frank Wörner**, który dotychczas współpracował m.in. z Ensemble Contrechamps (Genewa), Kammerensemble Berlin czy Klangforum Wien, Towarzyszyć mu będą znakomite instrumentalistki – pianistka Małgorzata Walentynowicz oraz grająca na perkusji Agnieszka Koprowska-Born.

W programie usłyszymy zarówno „klasyczne” już dzieło polskiej muzyki współczesnej, **Fantasmagorię Kazimierza Serockiego** na fortepian preparowany i perkusję, jak i **utwory młodszego pokolenia polskich kompozytorów**: *Gates of the Irrational* Dominika Karskiego na bas-baryton i fortepian, *Conversionis* Agnieszki Stulgińskiej na głos, perkusję i fortepian, *Slejpnr* Dobromiły Jaskot na głos męski, fortepian, obiekty perkusyjne i amplifikację oraz *Logical shift* Karola Nepelskiego na głos, perkusję i fortepian.

6.04.2014, niedziela, godz. 17:00, Centrum Technologii Audiowizualnych (CeTA),
Studio Filmowe im. Z. Cybulskiego, ul. Wystawowa 1

Małgorzata Walentynowicz – fortepian, Frank Wörner – baryton, Agnieszka Koprowska-Born – perkusja

Program:

Kazimierz Serocki (1922–1981) *Fantasmagoria* na fortepian preparowany i perkusję (1970–1971)

Dominik Karski (1972) *Gates of the Irrational* na bas-baryton i fortepian (2007)*

Agnieszka Stulgińska (1978) *Conversionis* na głos, perkusję i fortepian (2014) **

Dobromiła Jaskot (1981) *Slejpnr* na głos męski, fortepian, obiekty perkusyjne i amplifikację (2014) **

Karol Nepelski (1982) *Logical shift* na głos, perkusję i fortepian (2014) **

ReDim Q-Int

Kompozytor Adrian Foltyn jest zafascynowany postrzeganiem harmonii muzycznych przez ludzki mózg, czemu daje wyraz w swojej muzyce oraz pracy naukowej. *ReDim Q-Int* jest dziełem łączącym w sobie oryginalną, „żywą” kompozycję oraz dźwięki generowane na bazie algorytmów. Za tradycyjne instrumentarium odpowiadać będzie Kwartet smyczkowy Nostadema, natomiast sam autor kompozycji obsługiwać będzie taśmę oraz elektronikę.

6.04.2014, niedziela, godz. 19:00, Centrum Technologii Audiowizualnych (CeTA), Studio Filmowe im. Z. Cybulskiego, ul. Wystawowa 1

Wojciech Świętoński – fortepian,
Kwartet smyczkowy Nostadema: Jakub Nowak – I skrzypce, Kamil Staniczek – II skrzypce,
Aleksandra Demowska-Madejska – altówka, Joanna Citkowicz-Włodarczyk – wiolonczela
Adrian Foltyn – realizacja taśmy / live electronics

Program:

Adrian Foltyn (1978) *ReDim Q-Int* na kwintet fortepianowy i dźwięki elektroniczne (2014) **

Idio-chordo-elektro-Ah...

Zapraszamy na wyprawę w „obszar graniczny”, w którym stykają się dwa sposoby muzycznej wypowiedzi

– **komputery i tradycyjne, „żywe” instrumenty**. Wykonawcami będą Rafał Łuc – akordeon, Magdalena Bojanowicz – wiolonczela oraz Wrocławska Orkiestra Kameralna Leopoldinum pod batutą Ernsta Kovacica.

beautiful to me. ah młodego twórcy Jacka Sotomskiego jest kompozycją na akordeon, komputery i smyczki. **Akordeon w**

połączeniu z elektroniką pojawia się również w *Accant* Pawła Hendricha. Utwór *Horao* Marcina Rupocińskiego na smyczki i elektronikę powstał

z inspiracji greckim słowem, które oznacza „sięgać głębiej niż wzrok”. Z kolei ***Dziennik zapelniony w połowie*** Aleksandra Nowaka, przeznaczony na bardziej tradycyjne instrumenty (wiolonczelę, perkusję i smyczki), został skomponowany na zamówienie

Czytelnicy Sztuki Muzeum w Gliwicach, **a poświęcony jest życiu Jana B., inżyniera usiłującego zbudować perpetuum mobile.**

10.04.2014, czwartek, godz. 19:00, Sala koncertowa Filharmonii, ul. Piłsudskiego 19

Ernst Kovacic – dyrygent

Rafał Łuc – akordeon

Magdalena Bojanowicz – wiolonczela

Wrocławska Orkiestra Kameralna Leopoldinum

Jacek Sotomski, Dominik Lewicki, Marcin Rupociński, Paweł Hendrich – elektronika

Program:

Jacek Sotomski (1987) *beautiful to me. ah* na akordeon, komputery i smyczki (2014) **

Dominik Lewicki (1990) *DIAPreL* (2014) **

Marcin Rupociński (1971) *Horao* na smyczki i elektronikę (2014) **

Paweł Hendrich (1979) *Accant* na akordeon i elektronikę (2014) **

Aleksander Nowak (1979) *Dziennik wypełniony w połowie* na wiolonczelę, perkusję i smyczki (2013) **

Trzecie miejsce po przecinku, czyli jedna Bródka

Zapraszamy na koncert znakomitego Kwartludium w składzie: Dagna Sadkowska – skrzypce, Michał Górczyński – klarnet, Paweł Nowicki – perkusja, Piotr Nowicki – fortepian. Towarzyszyć im będą: Dariusz Przybylski na organach Hammonda i Mikołaj Pałosz na wiolonczeli.

Wiodącą rolę w koncercie odegrają organy Hammonda – usłyszymy je w *Pattern* południowokoreańskiego kompozytora Eunho Changa, *The tiger left me unsatisfied* Mikołaja Laskowskiego, *Abrenuntio* Dariusza Przybylskiego, *28 dniach Księżycy* Mateusza Ryczka oraz *Steam Punk Gear* Aleksandra Kościowa. **Tytułowe Trzecie miejsce po przecinku jest tytułem kompozycji Sławomira Kupczaka na klarnet, skrzypce, wiolonczelę, fortepian i perkusję.**

10.04.2014, czwartek, godz. 21:30, Akademia Muzyczna im. K. Lipińskiego we Wrocławiu,
Sala Koncertowa, pl. Jana Pawła II 2, bud. E

Kwartludium: Dagna Sadkowska – skrzypce, Michał Górczyński – klarnet, Paweł Nowicki – perkusja, Piotr Nowicki – fortepian
Dariusz Przybylski – organy Hammonda
Mikołaj Pałosz – wiolonczela

Program:

Eunho Chang (1983) *Pattern* na skrzypce, klarnet, perkusję, fortepian i organy Hammonda (2014) **

Sławomir Kupczak (1979) *Trzecie miejsce po przecinku* na klarnet, skrzypce, wiolonczelę, fortepian i perkusję (2014) **

Mikołaj Laskowski (1988) *The tiger left me unsatisfied* na skrzypce, klarnet, perkusję, fortepian i organy Hammonda (2014) **

Dariusz Przybylski (1984) *Abrenuntio* na skrzypce, klarnet, perkusję, fortepian i organy Hammonda (2010/2014) **

Mateusz Ryzek (1986) *28 dni Księżycy* na skrzypce, klarnet, perkusję, fortepian i organy Hammonda (2014) **

Aleksander Kościów (1974) *Steam Punk Gear* na perkusję i organy Hammonda (2014) **

Asasello, Behemot i Korowio w wizytą w Lesie Mokrzańskim

Na koncert, którego „patronami” zostali bohaterowie Mistrza i Małgorzaty Bułhakowa, zapraszamy w piątek do Filharmonii.

Usłyszymy kompozycję Jerzego Kornowicza **Sceny z Bułhakowa na orkiestrę kameralną i improwizujący komputer.**

Podczas wieczoru zabrzmi ponadto **Koncert fletowy jednego z najbardziej znanych współczesnych kompozytorów polskich,**

Pawła Mykietyna. Flety usłyszymy również w *Lasach deszczowych* cenionej wrocławskiej kompozytorki Grażyny Pstrokońskiej-Nawratil. Świat przyrody stał się dla niej inspiracją do nowatorskich rozwiązań muzycznych.

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Wrocławskiej pod batutą Benjamina Shwartz wystąpi wraz z dwójkiem solistów grających na fletach: Łukaszem Długoszem i Agatą Kielar-Długosz.

11.04.2014, piątek, godz. 19:00, Sala koncertowa Filharmonii, ul. Piłsudskiego 19

Benjamin Shwartz – dyrygent, Łukasz Długosz, Agata Kielar-Długosz – flety, Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Wrocławskiej

Program:

Jerzy Kornowicz (1959) *Sceny z Bułhakowa* (2010)

Paweł Mykietyn (1971) *Koncert fletowy* (2013)

Grażyna Pstrokońska-Nawratil (1947) *Lasy deszczowe* (2013)

Det nye Aarhundredes Musa | Muza nowego stulecia

Musica Polonica Nova – święto muzyki polskiej – tym razem gościć będzie wykonawców z Danii: Ensemble Nordlys.

Muzycy znakomitego duńskiego kwartetu słyną ze swojej wszechstronności, która pozwala im odnaleźć się doskonale w repertuarze różnych epok, od baroku po współczesność.

Na program złożą się utwory polskich kompozytorów. **Wątek duński pojawi się jednak w utworze Rafała Augustyna *Shadow, Inc.***

A parable for four players after H.Ch. Andersen, zainspirowanym twórczością autora słynnych baśni. Marcin Stańczyk podejmie z kolei temat przewodni całego festiwalu – mozaikę – w swej *Mosaique* na wiolonczelę i elektronikę. Usłyszymy także kompozycje doświadczonych twórców muzyki współczesnej: *In An Undertone* na skrzypce, klarnet, wiolonczelę i fortepian Ewy Podgórskiej, a także e Macieja Jabłońskiego na klarnet basowy, skrzypce i fortepian. Najmłodsze pokolenie reprezentować będzie Adam Porębski z utworem *ReVerse 4* na skrzypce, klarnet, wiolonczelę i fortepian (2014).

11.04.2014, piątek, godz. 21:30, Akademia Muzyczna im. K. Lipińskiego we Wrocławiu,
Sala Koncertowa, pl. Jana Pawła II 2, bud. E

Nordlys Ensemble: Christine Pryn – skrzypce, Viktor Wennesz – klarnet, Øystein Sonstad – wiolonczela, Kristoffer Hyldig – fortepian
Rafał Augustyn – recytacja, Mikołaj Pałosz – wiolonczela, Marcin Stańczyk – elektronika

Program:

Adam Porębski (1990) *ReVerse 4* na skrzypce, klarnet, wiolonczelę i fortepian (2014) **
Ewa Podgórska (1956) *In An Undertone* na skrzypce, klarnet, wiolonczelę i fortepian (2004)
Maciej Jabłoński (1974) *e* na klarnet basowy, skrzypce, wiolonczelę i fortepian (2007)
Marcin Stańczyk (1977) *Mosaique* na wiolonczelę i elektronikę (2012)
Rafał Augustyn (1951) *Shadow, Inc. A parable for four players after H.Ch. Andersen* (2004) *

Tea 4 2

Wiolonczela i akordeon nie są oczywistym połączeniem, ale TWOgether Duo, czyli dwoje młodych muzyków – wiolonczelistka Magdalena Bojanowicz i akordeonista Maciej Frąckiewicz – znalazło w takim właśnie duecie przepis na twórczą harmonię.

TWOgether Duo energią i pasją wnoszą wiele świeżości do polskiej sceny muzycznej, co zostało zauważone przez publiczność i krytykę (**duet został nagrodzony Paszportem „Polityki”**). I choć ich repertuar obejmuje utwory od Bacha do Piazzolli, to szczególne miejsce zajmują w działalności duetu dzieła polskich kompozytorów. Podczas koncertu w Ossolineum usłyszymy *Satin* Aleksandra Nowaka, *Kooperatywę II* Wojciecha Ziemowita Zycha, a także **dwie całkiem nowe kompozycje: *Skrawki* Michała Ossowskiego oraz *śęg* Piotra Tabakiernika.**

12.04.2014, sobota, godz. 17:00, Aula Ossolineum, ul. Szewska 37

TWOgether Duo: Magdalena Bojanowicz – wiolonczela, Maciej Frąckiewicz – akordeon

Program:

Aleksander Nowak (1979) *Satin* na wiolonczelę i akordeon (2011)
Wojciech Ziemowit Zych (1976) *Kooperatywa II* na wiolonczelę i akordeon (2010) **
Michał Ossowski (1984) *Skrawki* na wiolonczelę i akordeon (2014)
Piotr Tabakiernik (1986) *śęg* na wiolonczelę i akordeon (2014)

IN-OUT-UP-DOWN

Koncert zamykający tegoroczną edycję Musica Polonica Nova będzie prawdziwą mozaiką dźwiękową, połączeniem hołdu dla dwudziestowiecznej muzyki polskiej z refleksją nad kierunkiem rozwoju rodzimej twórczości w nowym milenium.

Wieczór rozpocznie *Upstairs – Downstairs* na dwa chóry dziewczęce lub chłopięce i orkiestrę Wojciecha Kilara, wielkiego artysty, ambasadora muzyki polskiej, którego pożegnaliśmy pod koniec ubiegłego roku. Dzieło zabrzmi w wykonaniu Chóru Żeńskiego Państwowej Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej II st. im. K. Szymanowskiego w Katowicach przygotowanego przez Mirosławę Knapik. Podczas wieczoru usłyszymy również powstały w 1962 roku *Koncert fortepianowy* Andrzeja Panufnika, którego setną rocznicę urodzin obchodzimy w tym roku. W roli solisty wystąpi Mateusz Borowiak.

Otwierając koncert **dzieła dwudziestowiecznej muzyki polskiej zostaną zestawione z pracami kompozytorów, których**

twórczość w znacznej mierze wpływa na kształt muzyki najnowszej. Usłyszymy utwory symfoniczne: *Concerto 2000* na klarnet i orkiestrę symfoniczną Marcela Chyrzyńskiego oraz *IN* na wielką orkiestrę symfoniczną autorstwa Agaty Zubel.

Narodową Orkiestrę Symfoniczną Polskiego Radia poprowadzi Michał Klauza.

12.04.2014, sobota, godz. 19:00

Sala koncertowa Filharmonii, ul. Piłsudskiego 19

Michał Klauza – dyrygent, Mateusz Borowiak – fortepian, Arkadiusz Adamski – klarnet
Chór Żeński Państwowej Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej II st. im. K. Szymanowskiego w Katowicach,
Mirosława Knapik – przygotowanie chóru
Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia w Katowicach

Program:

Wojciech Kilar (1932–2013) *Upstairs – Downstairs* na dwa chóry dziewczęce lub chłopięce i orkiestrę (1971)

Andrzej Panufnik (1914–1991) *Koncert fortepianowy* (1962)

Marcel Chyrzyński (1971) *Concerto 2000* na klarnet i orkiestrę symfoniczną (2000)

Agata Zubel (1978) *IN* na wielką orkiestrę symfoniczną (2013) *

WYDARZENIA TOWARZYSZĄCE

Panel dyskusyjny: Andrzej Chłopecki in memoriam

Festiwal rozpoczynamy wydarzeniem o wyjątkowym dla nas znaczeniu. Spotkanie w Tajnych Kompletach poświęcone będzie pamięci Andrzeja Chłopeckiego (1950–2012) – wybitnego polskiego krytyka muzycznego, organizatora i animatora życia muzycznego, w latach 2010–2012 dyrektora artystycznego festiwalu Musica Polonica Nova.

4.04.2014, piątek, godz. 17:00, Tajne Komplety, Przejście Garncarskie 2

Rozmowy o polskiej krytyce muzycznej

Dyskutujemy o muzyce – ale także o tym, jak mówić i pisać o muzyce. Dwie debaty, zorganizowane we współpracy z „Glissandem” oraz Laboratorium Myśli Muzycznej, są próbą przyjrzenia się współczesnej polskiej krytyce muzycznej. O czym tak naprawdę debatujemy, gdy tematem jest muzyka? Jakie role i zadania mają dzisiaj kompozytorzy, krytycy i kuratorzy? Jak zmienia się krajobraz współczesnej krytyki muzycznej? Zapraszamy do wspólnej rozmowy.

5.04.2014, sobota, godz. 14:00

6.04.2014, niedziela, godz. 14:00

Katedra Muzykologii Uniwersytetu Wrocławskiego, ul. Szewska 36

Plugged In

Wydarzenie towarzyszące – koncert Wrocławskiego Oddziału Związku Kompozytorów Polskich

Bohaterką tego koncertu będzie gitara: elektryczna niemal zawsze w towarzystwie elektroniki, a czasem – także tradycyjnego instrumentarium. Usłyszymy kompozycje m.in. Katarzyny Dziewiątkowskiej-Mleczek, Paula Preussera i Rafała Augustyna.

Atrakcją będzie prawykonanie na gitarze elektrycznej (a zarazem pierwsze wykonanie z udziałem polskiego muzyka) utworu *Lineamenti* Ryszarda Klisowskiego, doskonale znanego już zagranicznej publiczności. Ciekawie – a może karkołomnie – zapowiada się *Spór o granicę poznania kadencji h-moll. Przyczynek do dyskusji* Mateusza Ryczka, w którym to utworze kompozytor pozwolił sobie na nawiązanie do piosenki... *Biały Miś*.

7.04.2014, poniedziałek, godz. 19:00, Sala koncertowa Filharmonii, ul. Piłsudskiego 19

Wojciech Błażejczyk – gitara elektryczna, elektronika, Oliwier Andruszczenko – klarnet, klarnet basowy
Sonia Lewosiuk – fortepian, Adam Porębski, Arkadiusz Kątny, Paul Preusser – elektronika

Program:

Adam Porębski (1990) *Flow 3 na gitarę elektryczną, klarnet basowy i elektronikę* (2014) **

Ryszard M. Klisowski (1937) *Lineamenti per chitarra* (1976)
Arkadiusz Kątny (1990) *Disappearing whispers na gitarę elektryczną i elektronikę* (2014) **
Katarzyna Dziewiątkowska-Mleczo (1984) *Just 4 four na gitarę elektryczną i amplifikowany klarnet* (2014) **
Rafał Augustyn (1951) *Hinta-palinta na gitarę elektryczną, klarnet i fortepian* (2009)
Paul Preusser (1974) *Everything is Dangerous na gitarę elektryczną i elektronikę* (2014) **
Mateusz Ryczek (1986) *Spór o granice poznania kadencji h-moll na gitarę elektryczną, klarnet i fortepian* (2009)
Wojciech Błażejczyk (1981) *Guitar Sculptures na gitarę elektryczną i elektronikę* (2013)

Genesis

W wyjątkowym miejscu kontemplacji i ciszy – na Poddaszu Pocysterskiego Klasztoru Sióstr Boromeuszek w Trzebnicy – zabrzmiała muzyka zainspirowana najstarszym zabytkiem muzyki polskiej, pieśnią *Bogurodzica*. Prastary utwór jest kanwą multimedialnego spektaklu, który zabierze widzów i słuchaczy w podróż do źródeł polskiej muzyki. „Żywe” instrumentarium: gitara, perkusja, wiolonczela oraz śpiew Agaty Zubel połączą się z elektroniką i sztuką wideo.

9.04.2014, środa, godz. 19:00, Poddasze Pocysterskiego Klasztoru Sióstr Boromeuszek w Trzebnicy, ul. Ks. Dz. W. Bochenka 30

Agata Zubel – śpiew, Andrzej Bauer – wiolonczela, komputer, Cezary Duchnowski – elektronika
Paweł Hendrich – gitara, komputer, Jacek Kochan – perkusja, komputer, Maciej Walczak – wizualizacje komputerowe

WYWIAD Z DYREKTOREM ARTYSTYCZNYM FESTIWALU

Krzysztof Kwiatkowski: Czy program festiwalu „Musica Polonica Nova” daje adekwatny obraz aktualnej twórczości muzycznej w Polsce? Czy jest wiernym obrazem panujących stylów, tendencji? Czy może jest raczej odbiciem preferencji organizatorów? Ktoś mógłby na przykład postawić zarzut, że „awangarda” ma w nim ogromną przewagę nad „tradycją” (by pozostać przy tych niezbyt ścisłych terminach): jeśli w programie znajdzie się Kilar, to jest to *Upstairs – Downstairs*, nie zaś *Missa pro pace...*

Szymon Bywalec: Nie mogę powstrzymać uśmiechu, ponieważ niedawno słyszałem dokładnie przeciwną opinię o programie: że zachowawczy, że za mało awangardowy, że nie daje równych szans najbardziej nowatorskim nurtom i pomysłom... Te sprzeczne opinie świadczą o tym, że preferencje są bardzo różne i rozmaite są definicje tego, co jest awangardowe, a co zachowawcze. Z pewnością program jest odbiciem upodobań organizatorów. Dlatego zaprosiłem do współpracy osoby, których opiniom ufam i które prezentują bardzo szeroki wachlarz poglądów na muzykę nową – niekoniecznie zgodnych z moimi. Spieraliśmy się, argumentowaliśmy po to, by program był „mozaiką” – adekwatnym obrazem aktualnej twórczości. Ale czy rzeczywiście tak będzie?

W tym roku mamy w programie kilka klasycznych już pozycji nowszej muzyki polskiej, jak *Fantasmagoria Serockiego*, *Koncert fortepianowy Panufnika*, *Upstairs – Downstairs* Kilara – te dwa ostatnie zabrzmiały na festiwalu z oczywistych względów „okazjonalnych”. Są utwory Augustyna, Bargielskiego, Kornowicza, Pstrokońskiej-Nawratil, Wieleckiego, jest też muzyka rzadko przypominanych outsiderów: Barbary Buczek i Wojciecha Nowaka. Zdecydowanie jednak przeważają twórcy młodszy. Czy to znaczy, że to oni właśnie dominują na scenie dzisiejszej muzyki polskiej?

Nie wiem, czy dominują. Są na świecie zauważani, nagradzani w najbardziej prestiżowych konkursach i przeglądach, coraz częściej też grywani przez znane zagraniczne zespoły. To właśnie od młodych dzisiaj twórców zależeć będzie kształt polskiej muzyki w przyszłości, a także jej miejsce w globalnej kulturze. Muszą być sceny i festiwale, na których zadebiutują, osiągną sukcesy, zdobędą doświadczenie pozwalające doskonalić warsztat; chciałbym, żeby to były także sceny festiwalu Musica Polonica Nova. Pragnąłbym zarazem, żeby nie pokazywać muzyki młodego pokolenia w całkowitym oderwaniu, aby młodzi twórcy mieli świadomość, że Polska w XX wieku była bardzo mocnym ośrodkiem muzycznym. Że ich poprzednicy zaistnieli w światowej kulturze muzycznej bardzo mocno, że nasza tradycja jest na tym polu wyjątkowo bogata. Chciałbym osiągnąć jakiś stan równowagi...

Czy istnieją międzypokoleniowe różnice, jakie mogłyby dzielić muzykę Hendricha, Nepelskiego, Szmytki, Zycha (są to oczywiście bardzo różne osobowości) od ich starszych kolegów? Inne były wprawdzie doświadczenia, jakie jednych i drugich kształtowały, ale czy poszukiwanie takich pokoleniowych wyróżników ma sens?

Różnice oczywiście istnieją! Tak, jak ewoluuje świat wokół nas, ewoluuje również sztuka i muzyka, która w jakiś sposób próbuje ten świat opisać i do niego się odnieść. Muszą być różnice w rozumieniu świata przez Lutosławskiego, Góreckiego, Pendereckiego, Panufnika, którzy przeżyli wojnę i zmagali się z realiami powojennej socjalistycznej rzeczywistości (czy emigracji) z wspomnianym pokoleniem, które nie pamięta (albo pamięta już bardzo słabo) kolejek i pustych półek w sklepach. Z drugiej strony przynależność do jakiegoś pokolenia kompozytorskiego nie czyni kompozytora lepszym lub gorszym. Poszukiwanie pokoleniowych wyróżników, moim zdaniem, nie ma szczególnego sensu. W każdej generacji działają kompozytorzy, którzy potrafią ująć materię muzyczną w sposób tak uniwersalny, że przez następne dziesiątki, a nawet setki lat, porusza ona słuchacza i komunikuje się z nim. Może wyróżnik pokoleniowy pokazuje czasem pewne cechywspólne?

Musica Polonica Nova – jaka muzyka mieści się w przymiotniku „nowa”? Czy są to tylko utwory z ostatnich lat? Chyba nie, bo przecież jest tu miejsce na twórczość sprzed paru dziesiątek lat. Zdarza się przecież, że odkrywamy utwory zapomniane. Na przykład w roku 2010 na festiwalu spore zainteresowanie wzbudziła II Symfonia „Olimpijska” Zbigniewa Turskiego – mało kto dziś o tym kompozytorze pamięta. Czy twoim zdaniem w archiwach nowszej muzyki polskiej dużo jest jeszcze do odkrycia lub do przypomnienia?

Sądzę, że tak. Wciąż odkrywam nowe fascynujące materiały w archiwach Polskiego Radia i „przepastnych szafach” Polskiego Wyadwnictwa Muzycznego. Wiele utworów od czasu prawykonania zyskało już całkiem inny kontekst i w naszej rzeczywistości brzmią świeżo, intrygująco. Wiele z nich po jednorazowym lub kilkukrotnym wykonaniu zapadło w niepamięć. Potrzeba jednak dużej wiedzy i wyczucia, by umieć z obszernych polskich archiwów wyłonić owe „perły z lamusa”. Nie chciałbym, aby festiwal stał się okazją do odkurzenia wszystkich półek biblioteki muzycznej i wykonania dziesiątków utworów tylko dlatego, że już dawno nikt ich nie wykonywał.

Pomówmy też o wykonawcach – nie tylko o kompozytorach, którzy zawsze są na pierwszym planie. Czego wymaga i czym różni się praca muzyka specjalizującego się w nowej muzyce od pracy solisty, kameralisty lub muzyka orkiestrowego, który z rzadka – i często nie z własnej woli – sięga po muzykę technicznie nowszą od, powiedzmy, Szymanowskiego?

Dziękuję za to pytanie – odpowiedź na nie zajęłaby następny wywiad. Niewielu ludzi rozumie badania prowadzone obecnie w dziedzinie fizyki, chemii, biologii molekularnej itd. Zagadnienia, jakimi zajmują się naukowcy, są dla zwykłego człowieka często tak abstrakcyjne i tak dalekie od świata, w jakim żyją, że zupełnie ich nie pojmują. Wszyscy korzystamy jednak z technologii i z urządzeń, które mają źródło w takich właśnie pionierskich badaniach. Nie wyobrażamy sobie życia bez telefonu komórkowego, Internetu, komputera, choć zarazem nie do końca rozumiemy zasady ich działania.

Muzycy specjalizujący się w wykonawstwie muzyki nowej często odkrywają nieznane tereny. Tak jak w laboratorium, nierzadko potrzebne są dziesiątki eksperymentów i prób, aby znaleźć właściwe proporcje składników. Mając do czynienia z materią całkowicie nową, wykonawcy często sami muszą wypracować technikę, zrozumieć sens utworów, ich formę, przebieg napięciowy, poszukać klucza do interpretacji – to wymaga czasu, samozaparca i wytrwałości. Stopień trudności wykonawczych jest nierzadko bardzo wysoki, a wielokrotnie bywa tak, że wysiłek kilku miesięcy pracy zostaje przedstawiony tylko raz – w postaci jednego koncertu, jednego wykonania, którego z rozmaitych przyczyn długo nie będzie można powtórzyć. Często zatem wykonawcy – mając do wyboru ciężką, żmudną, laboratoryjną pracę, której efektów nie są do końca pewni – wolą zagrać kilka koncertów ze sprawdzonym klasyczo-romantycznym programem. Aspekt finansowy również odgrywa niebagatelną rolę. Zaletą muzyki nowej z punktu widzenia słuchacza jest to, że koncerty są w większości wydarzeniami spektakularnymi, niepowtarzalnymi. Rzadziej dostępne są nagrania nowych utworów (prawykonania to przecież absolutna niewiadoma), niż repertuaru klasycznego. Udział w koncercie jest zatem często jedyną okazją do kontaktu z nową muzyką, a zarazem przeżyciem szczególnego rodzaju

Nie wszystkie projekty udaje się zrealizować:niektóre, od dawna zamierzone, przekraczały jak dotąd możliwości festiwalu, jak choćby Audycja V Andrzeja Krzanowskiego, do której od dawna wraz z Orkiestrą Muzyki Nowej się przymierzałeś. Pewnie masz w głowie jeszcze inne ambitne plany, na następne lata?

Do wykonania *Audycji V* Krzanowskiego przymierzam się już co najmniej sześć lat. Jest to jednak tak złożone i kosztowne przedsięwzięcie, że już co najmniej dwa razy zwracałem z drogi. Może kiedyś...

Jest kilka innych projektów, jakie chciałbym zrealizować, a które leżą w szufladzie.

Gdyby nie było marzeń i planów – a także wiary, że się kiedyś urzeczywistnią – życie przestałoby mieć sens...

BIOGRAM Szymona Bywalca

Szymon Bywalec ukończył z wyróżnieniem dyrygenturę symfoniczno-operową w klasie prof. Jana Wincentego Hawela w Akademii Muzycznej w Katowicach, gdzie jest obecnie zatrudniony w Katedrze Kompozycji, Dyrygentury i Teorii Muzyki. W latach 2006–2013 był dyrektorem artystycznym Akademickiej Orkiestry Symfonicznej im. K. Szymanowskiego w Katowicach. Współpracował podczas różnych projektów z tak znanymi dyrygentami, jak Krzysztof Penderecki, Gabriel Chmura, Takuo Yuasa, Arturo Tamayo, Jacek Kasprzyk, Paul McCreech. Jest także absolwentem Akademii Muzycznej w Krakowie, gdzie studiował obój u prof. Jerzego Kotyczki.

Jako stypendysta sienneńskiej Accademia Musicale Chigiana doskonalił swój warsztat dyrygencki w klasie mistrzowskiej Gianluigiego Gelmettiego (2001) i Lothara Zagroska (2002 – Diploma di Merito). Brał także udział w kursach mistrzowskich dla dyrygentów prowadzonych m.in. przez Gabriela Chmurę, Kurta Masura, Zoltána Peskó, Pierre'a Bouleza.

Jest laureatem pierwszej nagrody II Ogólnopolskiego Przeglądu Młodych Dyrygentów w Białymstoku (1998), a także dwóch nagród pozaregulaminowych (państwa Zofii i Antoniego Witów oraz Prezydenta Miasta Katowic) w VI Międzynarodowym Konkursie Dyrygentów im. G. Fitelberga w Katowicach (1999). Był stypendystą Ministra Kultury i Sztuki, otrzymał też kilkakrotnie nagrodę Prezydenta Miasta Katowic.

Jest stałym dyrygentem Orkiestry Muzyki Nowej, którą prowadził podczas różnych festiwali muzyki współczesnej, takich jak: Warszawska Jesień, Musica Polonica Nova i Musica Electronica Nova we Wrocławiu, Poznańska Wiosna Muzyczna, Melos – Ethos w Bratysławie, Aksamitna Kurtyna 2 we Lwowie, Festiwal Muzyki Pawła Szymańskiego w Warszawie, Beijing Modern w Pekinie, Hindsgavl Festival w Danii. Podczas Warszawskiej Jesieni 2005 współpracował z IRCAM i solistami Court-Circuit Ensemble (Francja) przy wykonaniu *Répons* Pierre'a Bouleza.

Ma na swym koncie wiele światowych i polskich prawykonień. Z OMN dokonał wielu nagrań dla Polskiego Radia, a także zarejestrował materiał dźwiękowy na pierwszą płytę CD, nominowaną do nagrody Akademii Fonograficznej Fryderyk 2003. Za płytę monograficzną z muzyką Weroniki Ratusińskiej otrzymał w kwietniu 2009 roku wraz z OMN i wytwórnią DUX Pizzicato Supersonic Award (Luksemburg). Nagranie Trzech pieśni do słów Trakla Pawła Szymańskiego uzyskało w czerwcu 2007 roku rekomendację na Międzynarodowej Trybunie Kompozytorów UNESCO w Paryżu, zaś wykonane z orkiestrą Sinfonia Varsovia *Gemisatos* Magdaleny Długosz oraz zagrane przez Akademicką Orkiestrę Symfoniczną im. K. Szymanowskiego *things lost things invisible* Ewy Trębacz, pod batutą Bywalca i Arturo Tamayo, otrzymały rekomendację w czerwcu 2009 roku. Wydana w 2012 roku wraz z wiolonczelistą Jakobem Kullbergiem płyta CD z koncertami wiolonczelowymi kompozytorów skandynawskich (Nørgård, Nordheim, Saariaho) otrzymała w styczniu 2013 roku *Lyt til Nyt* Pris – Nagrodę Radia Duńskiego za 2012 rok.

Od 2011 roku jest członkiem rady programowej festiwalu Warszawska Jesień, a od 2013 roku dyrektorem festiwalu Musica Polonica Nova.

Dyrygował m.in.: Rumuńską Narodową Orkiestrą Radiową, Słowacką Filharmonią Narodową, Miskolci Szimfonikus Zenekar, Camerata Strumentale „Città di Prato”, Orchestra Filarmonica Europea, Ensemble Orchestral Contemporain, Melos Ethos Ensemble, Slovak Sinfonietta Žilina, NOSPR, orkiestrą Sinfonia Varsovia, Polską Orkiestrą Radiową oraz innymi orkiestrami filharmonicznymi i kameralnymi w Polsce.

INFORMACJE

Organizator Festiwalu:

Filharmonia im. W. Lutosławskiego we Wrocławiu
www.filharmonia.wroclaw.pl

Dyrektor naczelny: Andrzej Kosendiak

Dyrektor artystyczny: Szymon Bywalec

Koordynator festiwalu: Agata Michalak

Biuro Prasowe i Projekty Specjalne: Agnieszka Frei

Rezerwacja i sprzedaż biletów, informacja o koncertach:

Filharmonia Wrocławska, ul. Piłsudskiego 19, 50-044 Wrocław

Tel. (+48 71) 342 24 59, (+48 71) 792 10 00

pon.–pt. 11:00–18:00 (przerwa 15:00–15:30)

oraz na godzinę przed koncertem w miejscu, gdzie się odbywa koncert.

bilety.nfm.wroclaw.pl

www.musicapolonicanova.pl | facebook: musica polonica nova

www.filharmonia.wroclaw.pl